

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/60/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4107899853
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4107899853.40

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou v spore žalobcu: N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom U. XXX, toho času nachádzajúci sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, so sídlom Ilava, Mierové námestie 1, IČO: 00 738 344, proti žalovaným: 1/ Štát - Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, 2/ Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Bratislava, Šagátova 1, IČO: 00 212 008, 3/ Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Nitre, so sídlom Nitra, Cintorínska 3, IČO: 00 738 280, 4/ Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov, so sídlom Leopoldov, Gucmanová 19, IČO: 00 738 271, 5/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd žalovanému v 1/ a v 5/ rade priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca.
- III. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.
- IV. Žalovaným v 2/, 3/, 4/ rade sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa žalobou domáhal proti žalovanému Ústav na výkon väzby, Cintorínska 3, Nitra, zaplataenia sumy vo výške 313.100.000,-Sk v prepočte 10.393.015,99 eura.

Žalobou sa domáhal náhrady zodpovednosti škody spôsobenej rozhodnutím, alebo nesprávnym postupom štátu podľa zákona č. 58/1969.

Náhrady škody sa domáhal z titulov a to, že dňa 1.9.2001 bol zadržaný a dňa 2.9.2001 obvinený vyšetrovateľom KÚV Nitra zo spáchania trestných činov. Dňa 3.9.2001 bol na príkaz Okresného súdu v Nitre vzatý do väzby.

Väzbu vykonával striedavo v ÚVV Nitra a v ÚVV Leopoldov. Jeho návrh sa týka porušenia jeho práv spôsobom výkonu väzby zo strany ÚVV Nitra v čase, kedy sa ÚVV Nitra nachádzal, jedná sa o dobu necelých 15 mesiacov. V žalobe uviedol, že ako obvinený môže udržiavať kontakt s rodinou, okrem návštevy a to poštovou formou. S jeho blízkymi sa snažil tak ako aj oni komunikovať s ním listovou formou čo najviac. Okrem samotných listov mu rodina zasielala aj fotografie členov rodiny, kresby detí, časopisy a podobne. V ústave prichádzajúcu poštu v mieste, kde sa nachádzal, známku príslušníci niekoľkokrát prerezali ostrým predmetom a to tak, že sa poškodil aj obsah obálok, aj fotky členov rodiny, kresby a podobne. V tejto časti sa svojím návrhom domáhal toho, aby súd priznal, že týmto konaním zo strany ústavu došlo k porušeniu jeho práv a aby mu bolo zaplatené odškodné, morálna ujma, v súvislosti s poštou bolo porušované aj právo na listové tajomstvo.

Ďalej sa domáhal na základe skutočnosti, že zhruba po dvoch týždňoch jeho pobytu v ÚVV Nitra, v septembri 2001 sa žalovaný rozhodol sprísniť mu režim a to nasadzovaním pút po opustení cely a takto

v putách sa musel pohybovať vo väzbe aj vo vychádzkových priestoroch, ruky mal spútané za chrbtom, pričom spútané ruky má mať vtedy, keby sa pokúsil o útek, avšak pri jeho vzatí do väzby mu ako dôvod väzby bola daná kolízia, ale nie únik.

Žalovaný uviedol, že keď rozhodoval súd o jeho vzatí do väzby, dal mu ako dôvod kolíznú väzbu a nie útekovú. Žalovaný sa rozhodol mu dať aj útekovú väzbu, lebo tvrdil, že je podozrenie, že sa pokúsi o útek, pričom neoznámil súdu svoje podozrenie, aby mu bola väzba rozšírená aj o tzv. útekovú väzbu. Ústav mu dodnes nepredložil dôkazy, s ktorých pramení jeho podozrenie, on sa osobne o útek nikdy nepokúšal a ani nemal dôvod, nespáchal žiadny trestný čin a preto nevidí ani dôvod, pre ktorý by mal utekať. V tejto časti sa domáha toho, aby súd určil, že konanie je protiprávne žiada zaplatiť odškodné za porušenie jeho práv a to za každý mesiac vo výške 10.000.000 Sk.

Ďalej sa vo svojej žalobe domáhal náhrady škody a to z titulu nasadzovania škrtiacej reťaze na zápästie, škrtiace reťaze mu boli niektorými príslušníkmi nasadzované až tak, že mu spôsobovali fyzické zranenia a niekedy až také, že bol nútený vyhľadať lekársku pomoc, pričom tieto zranenia mu boli spôsobované 11 krát a bola nutná pomoc a to lekárske ošetrenie. Z tohto dôvodu žiada, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie odškodného za porušenie jeho práv a za každé spôsobené zranenie vo výške 300.000,- SK, čo je 11 krát, čiže celkovo si uplatňuje sumu vo výške 3.300.000 Sk.

V žalobe tvrdil, že počas doby v ÚVV Nitra bol ukracovaný na strave, okrem sviatkov, veľkej noci a podobne nevidel v strave mäso. Napríklad na jedálnom lístku bolo napísané námornické mäso, zemiaky, avšak v skutočnosti dostal iba zemiaky na šľave, to bolo skoro každý deň. Ďalej uviedol, že okrem absencie mäsa, ktoré si zrejme príslušníci ústavu nosili domov, absentovalo na jedálnom lístku aj to najdôležitejšie a to je gramáž jednotlivých zložiek jedla. Bez tejto informácie sú jednak porušené jeho práva, práva spotrebiteľa a nie je možné učiniť opravný prostriedok. Z toho titulu žiada zaplatiť odškodné za porušenie jeho práv a to za každý mesiac vo výške 300.000,- SK, čo bolo 14 mesiacov, čiže celková škoda 4.200.000,-Sk.

Tvrdil, že počas doby v ÚVV Nitra t.j. 3.9.2001 bol umiestnený na cele s fajčiarmi napriek tomu, že jej nefajčiar, takto spolu s fajčiarmi bol nútený byť až do apríla 2002, kedy po jeho nespočetných sťažnostiach a po zhoršení sa jeho zdravotného stavu, čo si vyžiadalo medikamentóznou liečbu, a preto sa domáha, aby súd rozhodol, že umiestnením jeho ako nefajčiara, medzi fajčiarov boli porušené jeho práva a žalovaný je teda povinný zaplatiť odškodné za porušenie jeho práv a to 5.000.000,- SK za každý mesiac a to v čase kedy bol medzi fajčiarmi od rána až do večera a aj v noci, čo bolo 6 mesiacov krát po 5.000.000,-Sk, čiže si uplatňuje sumu 30.000.000,- SK.

V ďalej tvrdil, že sa domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla zo strany žalovaného a to protiprávnym obmedzovaním pobytu v ÚVV Nitra, kde napríklad ako obvinený musí vstávať každé ráno o 5.45 hod, uložiť si posteľ a do tretej hodiny na nej neležať. Zarážajúce na tom bolo to, že ak hore uvedené skutočnosti nespraví, bude za to potrestaný, taký istý budiček je aj v sobotu, v nedeľu a počas sviatkov, on mal väčšie obmedzenie ako mali odsúdení. Tak isto bol obmedzovaný aj v počúvaní rozhlasových staníc. Žalovaný nedovolil, aby mal vlastné rádio a do toho, čo je umiestnené na celách, púšťajú sa také stanice a takým systémom, že buď budeš počúvať, čo chceš, alebo nebudeš počúvať nič. Ešte aj odsúdení môžu počúvať také stanice aké chcú. V tejto časti uplatneného nároku sa domáha, aby súd rozhodol, že obmedzenia zo strany žalovaného sú protiprávne a aby bol zaviazaný žalovaný zaplatiť odškodné za porušenie jeho práv a to vo výške 5.000.000,-Sk za každý mesiac porušovania jeho práv, pričom takto bol obmedzovaný 14 mesiacov, krát po 5.000.000,-Sk, uplatňuje si čiastkou 70.000.000,- SK.

Ďalej uviedol, že sa v ďalšej časti domáha, aby súd rozhodol, že umiestnenie do samoväzby t.j. ponechanie jeho samého na cele je trest a že takéto konanie zo strany žalovaného je protiprávne a jeho práva boli porušené, aby mu bolo zaplatené odškodné v celkovej výške 15.000.000,- SK.

V ďalšom bode žaloby tvrdil, že prostredníctvom pracovníkov žalovaného mu boli robené rôzne prehliadky a to v podstate každý deň, tieto prehliadky sa vykonávali buď počas sprchovania, alebo počas vychádzok, teda v čase, keď nebol prítomný na cele a v čase, keď sa vykonáva prehliadka v čase, keď nie je prítomný na cele, alebo je na vychádzke, robia prehliadku bez jeho prítomnosti. Na cele má svoje osobné veci, tak ako iní obvinení, má tam korešpondenciu, osobnú a úradnú korešpondenciu s jeho obhajcom, poznámky, prípravu na obhajobu a viackrát sa mu stalo, že počas takejto prehliadky mal odcudzené veci ako sú dokumenty atď. Jemu čítaná korešpondencia zo strany osôb vykonávajúcich hliadku, z toho titulu si taktiež uplatňuje odškodné vo výške 300.000,- SK za každý mesiac čo je 14 mesiacov v celkovej sume 4.200.000,- SK. Tvrdil, že v čase, keď sa vykonávajú tieto prehliadky, sú mu zo strany príslušníkov veci porozhadzované.

Žalovaný mal možnosť ho potrestať, ak poruší ústavný poriadok a to buď pokarhaním, prepadnutím vecí, alebo samoväzbou. V septembri 2001 bol potrestaný za to, že sa odvážil s polámanými rebrami,

zlomenou rukou, prasknutou lopatkou a podobne ľahnúť na posteľ a prikryť sa dekou, za toto bol potrestaný, žiada náhrady škody za neprimerané potrestanie a uplatňuje si odškodné vo výške 300.000,- Sk. Bol potrestaný 7 krát samoväzbou, vždy po 5 dní to je 35 dní samoväzby, pričom bol potrestaný za to, že ho počuli z okna kričať, zo žiadneho okna nekričal a žiada, aby súd rozhodol, že vo všetkých siedmich prípadoch potrestania, bol potrestaný neoprávnené, teda že boli porušené jeho práva.

Ďalej v žalobe uviedol, že dňa 15.11.2002 ho žalovaný potrestal pätnástymi dňami samoväzby, bez toho, aby mohol podať nejaký opravný prostriedok, čiže došlo k porušeniu jeho práv, uplatňuje si sumu 300.000,- Sk.

Žalovaný uviedol, že bol vzatý do väzby a spolu s ním boli obvinení aj jeho údajní spolupáchatelia a to S. D. a T. O.. Tým, že mali byť oddelení, pričom D. a O. umiestnili vedľa seba na cely, videl ako sa oni spolu rozprávajú, komunikujú, a preto žiada zaplatiť odškodné vo výške 600.000 Sk.

Uviedol, že spolu s D. si boli v sklade meniť oblečenie, pričom namietal túto skutočnosť, načo mu došla odpoveď, že nemohol byť s D. spolu v sklade, z tohto dôvodu si taktiež uplatňuje ako za nepravdivý údaj náhradu škody.

Ďalej uviedol, že ako obvinený mal zo zákona právo raz za týždeň vykonať nákup v ústavnej predajni, toto právo mu však bolo jeden krát zo strany žalovaného porušené, lebo prvý marcový týždeň roku 2002 mu nebolo umožnené ísť na nákup, čiže si uplatňuje náhradu škody vo výške 300.000,- Sk.

Ďalej uviedol, že ako obvinený má zo zákona právo vykonávať vychádzky raz denne v trvaní minimálne jednej hodiny, toto právo však bolo opätovne porušované zo strany žalovaného 5 krát lebo bol donútený ukončiť vychádzku skôr, čím došlo opäť k porušeniu jeho práv a uplatňuje si odškodné vo výške 300.000,-SK.

Pri jeho vzatí do väzby 3.9.2001 mu neboli zo strany ÚVV Nitra napriek jeho zdravotnému stavu priznané žiadne úľavy, mal polámané rebrá, prasknutú lopatku, zlomenú ruku, nebol umiestnený na ošetrovňu a domáha sa náhrady škody z titulu nedostatočnej lekárskej starostlivosti, pričom bolo porušené jeho právo a domáha sa odškodného vo výške 300.000,- Sk.

Ďalej uviedol, že dňa 17.04. a 18.04.2002 bol na vychádzke, kedy bola zima, žiadal o poskytnutie teplejšieho odevu, čo mu bolo odmietnuté dosť hrubým spôsobom, prechladol a musel užívať medikamentóznú liečbu. Namietá takéto konanie zamestnancov ako nespravodlivé a ponižujúce a uplatňuje si škodu vo výške 300.000,- Sk.

Ako ďalší bod žaloby uvádza, že dňa 18.8.2002 mu zamestnanci svojvoľne odobrali 2 kusy listov, jednalo sa o úradnú korešpondenciu, tieto písomnosti mu boli vzaté svojvoľne, boli otvorené, čítané, čiže došlo opäť k porušeniu listového tajomstva a korešpondencia mu bola odmietaná vrátiť, domáha sa zaplata odškodného vo výške 300.000,-Sk.

Tým, že bol vo väzbe, bol zbavený akéhokoľvek finančného príjmu, nedávali mu vo väzbe prácu, ani vreckové, neposkytli mu hygienické potreby ako je šampón, zubná pasta a podobne, tieto veci si ani nemohol zakúpiť, namietá takýto postup a uplatňuje si škodu vo výške 300.000,- Sk.

Ďalej uviedol, že keď bol v samoväzbe zo strany žalovaného mu nebolo možné podávať rôzne opravné prostriedky a domáhal sa, aby súd rozhodol, že neumožnením vykonávať opravné prostriedky boli porušené jeho práva a domáha sa odškodného vo výške 300.000 Sk.

Žalobca v závere svojej žaloby (č.l. 10) uviedol, že žalobu podáva podľa zákona č.58/1969 Zb. zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, ako návrh na náhradu škody.

2./ Po poslednej úprave petitu zo strany žalobcu doručeného súdu dňa 16.03.2015 a o ktorej súd rozhodol Uznesením sp. zn. 17C/60/2007- 735, zo dňa 23.06.2016 bolo predmetom sporov uloženie povinnosti a to, aby sa žalovaní v 1. až 5. rade žalobcovi ospravedlnili, že zasiahli neoprávneným spôsobom do zákonom chráneného práva na jeho ochranu osobnosti, pričom sa mali písomne ospravedlniť žalobcovi a doručiť mu písomné ospravedlnenie do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Zároveň sa domáhal, aby súd zaviazal žalobcov v 1. až 5. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 50.000,-EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

3./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 17C/60/2007-784 zo dňa 30.09.2016, ktorým predmetnú žalobu voči žalovaným v 1. a v 5. rade zamietol a to z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie, pričom sa už nezaoberal ďalším uplatneným nárokom zo strany žalobcu a to zásahom žalovaných do jeho osobnostných práv v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka, ktorý si žalobca odvodzoval práve od nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia, nakoľko žaloba

v časti, v ktorej sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka, nesmerovala voči tomu, kto bol pasívne legitimovaný.
Súd žalobu zamietol poukazujúc na skutočnosť, že žalovaní v 1. a v 5. rade nie sú vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 11 až 13 Občianskeho zákonníka vecne / pasívne/ legitimovaní a nenesú zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a pre tento uvedený nedostatok vecnej pasívnej legitimácie na strane žalovaných v 1. a v 5. rade bola žaloba ako nedôvodná v celom rozsahu zamietnutá.

4./ Voči predmetnému rozsudku bolo podané zo strany žalobcu odvolanie, pričom žalovaní sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie stotožňovali.

V predmetnej veci rozhodol Krajský súd v Nitre ako odvolací súd a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie uznesením s. zn. 25Co/300/2017-826 zo dňa 17.10.2017 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V zrušujúcom Uznesení Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v ďalšom konaní preskúma komu zo žalovaných svedčí pasívna vecná legitimácia, ustáli okruh strán sporu, a teda kto zo žalovaných je a kto nie je stranou sporu. Vysporiada sa so vzťahom žaloby doručenej súdu prvej inštancie dňa 3.1.2008 k žalobe doručenej súdu 10.12.2003, ozrejmi si otázku o čom sa vlastne vo veci po všetkých čiastočných späťvzatí žaloby a zmenách a opravách petitu koná a v neposlednom rade sa vysporiada so vznesenými námietkami premlčania žalovaných voči žalobcom uplatňovanému nároku a so skutočnosťami uvedenými v odvolaní žalobcu proti napadnutému rozsudku a následne vo veci rozhodne.

5./ Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6./ Súd prvej inštancie v zmysle intencií Krajského súdu v Nitre v predmetnej veci vytyčil termín pojednávania.

7./ Žalobca na pojednávaní na otázku súdu či sa oboznámil s rozsudkom Krajského súdu sp. zn. 25Co/300/2017 zo dňa 17.10.2017 uviedol, že áno a, že zotráva na označených, tak, ako ich uviedol v písomných podaniach, kde žiadali pripustiť zmenu petitu a žaluje .

- Štát SR -

- Ministerstvo spravodlivosti SR

- Generálne riaditeľstvo ZVJS Bratislava

- Ústav na výkon väzby Nitra a Leopoldov a zvlášť žaluje Ministerstvo spravodlivosti SR.

Ďalej uviedol, že si nepamätá, aká je žalovaná suma. Trvá na takej žalovanej sume, aká bola vyčíslená na poslednom pojednávaní pred vyhlásením rozsudku. Čo sa týka rozsahu sporu, aby nedošlo k nedorozumeniu, predmetom žaloby sú všeobecne známe fakty, ktoré sa objavili a boli zverejnené až po samovražde Q.. Ide o také veci, ako napríklad, že obvinený v Slovenskej republike, ktorý je vo väzbe, je zavretý 23 hodín v kuse v malej cele, ktorá nezodpovedá základným požiadavkám stanoveným európskymi orgánmi, na zachovanie ľudskej dôstojnosti človeka, opustiť celu môže iba na 1hodinu denne, kde je umiestnený iba do vychádzkových dvorcov, ktoré sú malé, depresívne, kde vlastne nič nie je, kde obvinený nemá zabezpečenú žiadnu záujmovú činnosť, žiadne športové aktivity, nemôže sa zúčastňovať žiadnych kultúrnych a iných podobných aktivít, kde len pre porovnanie napríklad odsúdení všetky takéto činnosti zabezpečené majú, čo znamená, že s obvineným v čase, keď som ja bol vo väzbe sa zaobchádzalo horšie ako s odsúdeným. To isté sa týka aj všetkých ostatných skutočností ohľadom výkonu väzby na Slovensku v predmetnom časovom období, to znamená od septembra 2001 až do času, kým mi skončila väzba, to znamená do konca roka 2006 a ktoré sú okrem iného podrobne zdokumentované aj v správach v CPT vydaných vo vzťahu k Slovenskej republike ako napríklad, že odsúdený je na malej cele, kde záchod je priamo na cele, väčšinu času izolovaný sám, nemá zabezpečené žiadne aktivity, nemôže si kupovať teplú stravu, nemôže si variť teplú stravu, nemá žiadnu možnosť práce, neboli k dispozícii žiadnych sociálnych dávok tí, ktorí boli nezamestnaní a podobne. Práve z týchto dôvodov sú žalovanými samotná väznica a na druhej strane samotný štát, pretože podľa záväzkov prevzatých z dohôd bol štát povinný spraviť také opatrenia, aby výkon väzby bol realizovaný v súlade s príslušnými článkami dohovoru. Z tohto dôvodu je žalovaný samotný štát Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti a aj Ministerstvo spravodlivosti samotné, avšak z dôvodu, že v iných konaniach SR namietala, že v takých prípadoch má právnu subjektivitu väznica, bola podaná žaloba aj voči väznici, čím nastala tá skutočnosť, že z právneho hľadiska som

si uplatnil opravný prostriedok voči každému, kto v danom prípade prichádza do úvahy, aby v prípade, ak konanie bude pokračovať pred Európskym súdom pre ľudské práva, štát nemohol argumentovať tým, že som uplatnil žalobu voči nesprávnemu subjektu, alebo že som neuplatnil žalobu voči všetkým subjektom, ktorí prichádzajú do úvahy.

Čo sa týka námietky premlčania, z uvedených dôvodov sa štát nemôže domáhať, že došlo k premlčaniu lehoty na podanie žalobného návrhu voči konkrétnym subjektom, pretože štát tým, že práva porušil navrhovateľovi znemožnil už na začiatku spísať kvalifikovaný žalobný návrh, ktorý zahŕňa okrem iného aj všetkých žalovaných a keďže platí základné pravidlo, že na podklade nepráva nemožno postaviť právo, tak všetky tieto námietky protistrany sú právne neakceptovateľné. Ďalšou vecou je to, že napriek uvedenému ja som už v roku 2006, 2007 a 2008 doporučenými podaniami síce len vlastnými slovami a vlastným spôsobom podal na súd podania, ktorými som už v tomto čase rozšíril resp. podal návrh na rozšírenie žalovaných, o čom mám k dispozícii listinné dôkazy a to napríklad kópie týchto podaní a podacie lístky originálne, takže v prípade, ak súd resp. ak súdny spis neobsahuje tieto listinné dôkazy, môže ich doložiť dodatočne.

8./ Žalovaný v 1. rade a zároveň v 5. rade na základe poverenia k predmetnej veci uviedol, že zotráva v celom rozsahu na svojej procesnej obrane prezentovanej v písomnom vyjadrení k žalobe, ako aj ústne na ostatných pojednávaniach. Primárnou zostáva námietka premlčania vo vzťahu k žalovanej v 1. rade/ rade, ku ktorej žalobca neuviedol žiadnu relevantnú argumentáciu. Odhliadnuc od námietky premlčania v časti nároku, v ktorej žalobca deklaruje porušenie osobnostných práv podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka, žalovaná v 1/ rade zotráva na námietke nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Podrobné odôvodnenie týchto námietok je obsiahnuté v predošlých vyjadreniach žalovanej 1/, na ktoré poukazuje. Zároveň odkazuje aj na argumentáciu nepreukázaní uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Za žalovanú 1/ teda zotráva na nároku, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanej v 1./ rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

9./ Ministerstvo spravodlivosti, ako žalovaný v 5. rade vzhľadom k skutkovému odôvodneniu žaloby jednoznačne nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorý môže byť nositeľom právnej povinnosti vyplývajúcej zodpovednosti za žalobcom deklarované porušenie práv. Účastníctvo Ministerstva je z tohto dôvodu vylúčené a žaloba preto má byť voči Ministerstvu zamietnutá. Od vydania posledného rozsudku žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani nepredložil žiadne nové dôkazy vzťahujúce sa k premetu tohto konania a preto vo zvyšku odkazujem na skoršie vyjadrenia a k veci neuvádzam nič.

10./ Žalovaný v 2. rade GR ZVJS na pojednávaní uviedol, že sa stotožňuje s vyjadrením žalovaného v 1. rade, v podstate má podobnú argumentáciu, trvá na vznesenej námietke premlčania a trvá na nedostatku vecnej pasívnej legitímácie pri obidvoch eventuálne uplatňovaných titulov žalobcom. Pridržiava sa všetkých vyjadrení ako písomných, tak aj ústnych, kde dostatočným spôsobom objasnili vznesené námietky. Žalobu žiada ako voči GR ZVJS v celom rozsahu zamietnuť a náhradu trov konania si neuplatňujú.

11./ Žalovaný v 3. rade Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Nitre, uviedol, že sa pridrižiava svojho stanoviska zo dňa 7.4.2014 tak, ako uviedli v písomnom vyjadrení, vznáša námietku premlčania, nakoľko Okresný súd Nitra rozhodol uznesením zo dňa 12.7.2013, že príberá do konania Ústav Nitra, ako účastníka a údajná ujma sa mala stať v roku 2001, kedy sa právo malo uplatniť po prvý krát. Preto považujeme nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu za premlčaný. Ďalej poukazuje na nepreukázanie neoprávneného zásahu do práv navrhovateľa, ako aj stav dôkaznej núdze zo strany navrhovateľa a konštatuje, že konanie príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže bolo v súlade s vtedy platnou právnou úpravou zabezpečovania výkonu väzby v Slovenskej republike.

Taktiež namieta nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zákona 58/1969 Zb.z. nakoľko Ústav Nitra nie je orgán konajúci v mene štátu vo vedci náhrady škody spôsobenej vo veci orgánu štátu, alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Z uvedených dôvodov navrhujeme žalobný návrh navrhovateľa v plnom rozsahu ako nedôvodný a premlčaný zamietnuť. Nárok na náhradu trov konania si neuplatňujeme a zároveň sa stotožňuje s vyjadreniami žalovaného v 1. a v 2. rade.

12./ Žalobca k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaných uviedol, že všetci žalovaní použili formuláciu uvedenú v Občianskom zákonníku t.j. Odkedy sa právo mohlo uplatniť, avšak žiadny zo žalovaných nepredložil nič, čím by vyvrátil tú skutočnosť, že vzhľadom k tým veciam, ktoré som uviedol

už na začiatku som mohol právo uplatniť skôr, ako som ho uplatnil. V Občianskom zákonníku je tak isto uvedené odkedy sa dozvedel, kto za škodu zodpovedá. Ani jeden zo žalovaných nepredložil nič, čím by preukázal, že ja som už predtým než som si právo uplatnil vedel, kto za škodu zodpovedá.

Čo sa týka námietky pasívnej legitímácie resp. toho, kto za porušenie práva je zodpovedný si dovoľuje upriamiť pozornosť na tú skutočnosť, ktorá nastala, že štát tvrdí, že on nie je zodpovedný, zodpovedné môžu byť len väzenské orgány a väzenské orgány zase tvrdia, že oni nie sú zodpovedné a zodpovedný je štát.

Čo sa týka samotných námietok ohľadne preukázania porušenia práv a práva dostať odškodné za porušenie práv poukazujem na rozhodnutia súdu pre ľudské práva napríklad vydané aj v mojej veci XXXXX/XXQ., proti SR číslo 31827/02 rozsudok z roku 2010 kde Európsky súd pre ľudské.

13./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili strany sporu a z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

13a./ Žalobca sa predmetnou žalobou podanou na súd 10.12.2003 domáhal zaplatenia sumy vo výške 313.100.000,- Sk (v prepočte 10.393.015,99 eur).

Žalobca svoj nárok tituloval ako odškodné, pričom ako stranu žalovaného označil Ústav na výkon väzby, Cintorínska 3, Nitra.

Následne Uznesením číslo konania 11Nc 5068/03-11 zo dňa 17.12.2003 bol vyzvaný na špecifikáciu žalobného petitu, ako aj na špecifikáciu jednotlivých súm, z čoho pozostávajú, uviesť ako dospel k výpočtu a bol vyzvaný na predloženie dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenia.

Žalobca na výzvu reagoval prípisom došlého súdu dňa 27.02.2004 tak, že uviedol, že k výpočtu súm došiel tak, že kde počítaval značnú ujmu svojich právach, navrhol odškodné v miliónoch a tam, kde porušenie práv nespôsobilo veľmi závažnú ujmu, navrhol odškodnenie v tisícoch.

13b./ Uznesením číslo konania 11 Nc 5068/03-23 súd prvej inštancie podanie navrhovateľa zo dňa 23.11.2003 odmietol a to z dôvodu, že na základe výzvy a v súdom stanovenej lehote svoje podanie nedoplnil a neopravil a preto bolo jeho podanie odmietnuté (č.l. 23).

Žalobca voči predmetnému uzneseniu podal odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením 6 Co 187/2004-29 zo dňa 12.10.2004 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

13c./ Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu svojim podaním došlým na súd dňa 03.01.2008 (č.l. 90) žiadal, že žalovaný je povinný zverejniť ospravedlňujúci text, že porušil právo na ochranu zdravia, tým, že N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, umiestnil počas výkonu väzby v ÚVV Nitra do cely spolu s fajčiarmi.

Právo na ochranu súkromia tým, že pri kontrole poštovej korešpondencie poškodzoval písomnosti súkromnej povahy tým, že ich prerezával cez obálku, v ktorej boli umiestnené.

Právo na ochranu cti tým, že riaditeľ ju ÚVV Nitra vydal dňa 25.03.2002 stanovisko pod číslom UVV-18/04-2002, v ktorom sa nepravdivo vyjadril o okolnostiach, ktoré tvrdil N. Q., narodený XX.XX.XXXX, bytom U. XXX v trestnom konaní týkajúceho sa osobného styku so spoluobžalovaným J. D. pri nástupe na výkon väzby a ktoré sa neskôr v trestnom konaní ukázali ako pravdivé.

Právo na ochranu ľudskej dôstojnosti tým, že umiestnil X Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX počas výkonu väzby na celu samostatne, že mu podával stravu v nedostatočnej hmotnosti, nutričnej hodnote a taktiež mu bezdôvodne nasadzoval škrtiacu reťaz a toto ospravedlnenie žiadal v denníku s celoštátnou pôsobnosťou 2 krát za sebou s odstupom jedného mesiaca.

Na záver žiadal, aby bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 313.100.000,- Sk a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Čiže predmetnou úpravou petitu sa domáhal ospravedlnenia a domáhal sa vydania nemajetkovej ujmy. Z predmetného jeho prípisu, respektíve žaloby bolo zistené, že žalobca v predmetnej žalobe označil ako žalovaného Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti so sídlom Župné námestie 13, Bratislava a predmetný žalobný nárok v zmysle žaloby si uplatňoval podľa § 11, § 13 ods.1,2 a 3 Občianskeho zákonníka, pričom v čase podania žaloby zo strany žalobcu Ústav na výkon väzby so sídlom Cintorínska 3, Nitra bola rozpočtovou organizáciou a mala právnu subjektivitu a to na základe Zriaďovacej listiny Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (č.l.21).

13d ./ Následne žalobca svojim prípisom prostredníctvom právneho zástupcu došlého súdu dňa 08.08.2008 (č.l. 144) s označením späťvzatie časti návrhu žiadal opätovne ospravedlňujúci text a

zároveň žiadal zaplatiť nemajetkovú ujmu už len vo výške 4.800.000,-Sk a ďalej z predmetného podania bolo jednoznačne preukázané a zistené, že žalobca zobrať žalobu v časti o zaplatenie sumy 308.600.000,-Sk späť a žiadal, aby bolo konanie v tejto časti zastavené.

Žalobca opätovne vo svojom prípise ako žalovaného označil len Slovenská republika- Ministerstvo spravodlivosti.

13e./ Žalobca vo svojom písomnom podaní (č.l. 190) došlého súdu dňa 05.12.2008 opätovne upravil petít a vo svojom písomnom podaní namietal málo stravy, týranie hladom, ďalej namietal nedostatočnú stravu, ako aj nedostatočné množstvo ovocia a namietal podávanie nezdravej stravy ako je masť, masťné výrobky, biely chlieb, kde už požadoval sumu 1.400.000,-Sk.

Ďalej namietal, že ako nefajčiar bol medzi fajčiarmi, kde požadoval sumu 600.000,-Sk, za mučenie samoväzbou považoval čiastku 300.000,-Sk. Ďalej tvrdil, že ustanovený advokát nepožiadala spravodlivé zadostučinenie v takej výške, v akej mu dal pokyn, čím porušil jeho práva a nerešpektoval jeho závažné pojmy.

13f./ Po výmene advokáta, nový súdom ustanovený zástupca a to Centrum právnej pomoci svojim podaním (č.l. 317), došlého súdu dňa 11.05.2011 upresnil žalobný návrh, pričom ako žalované strany v predmetnom žalobnom návrhu boli označené I. Štát - Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, II. Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej Stráže, Šagátová ulica číslo 1, Bratislava, III. Ústav na výkon väzby, Cintorínska 3, Nitra a IV. Ústav na výkon väzby, Gucmanová 19/670, Leopoldov.

Zároveň žalobca navrhol vydať rozsudok, že žalovaný je povinný sa žalobcovi písomne ospravedlniť za porušenie jeho práv, zaplatiť mu sumu vo výške 50.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ako aj trov konania. Z predmetného podania bolo zjavné, že ide o opätovne iný petít oproti predchádzajúcim.

13g./ Z dôvodu zmeny právneho zástupcu žalobcu nový ustanovený zástupca podal nový návrh došlý súdu dňa 14.08.2012 (č.l. 337), kde ako žalovaných vo svojom prípise žalobca prostredníctvom právneho zástupcu označil I. Štát Slovenská republika v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, II. Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej Stráže, Šagátova ulica č. 1, Bratislava, III. Ústav na výkon väzby, Cintorínska 3, Nitra a IV. Ústav na výkon väzby, Gucmanová 19/670, Leopoldov, pričom o takto označených žalovaných doposiaľ nebolo rozhodnuté a zároveň v predmetnom písomnom podaní žiadal, aby súd pribral ďalšieho žalovaného a to Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava.

Z písomného podania bolo zistené, že bol opätovne spresnený návrh vo veci a bol označený upresnený v znení, že žalovaný v 1. 2. 3. a 4. a v 5. rade sú povinní písomne sa ospravedlniť za porušenie jeho práv, zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 50.000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a trovy konania a to všetko do 14 dní od právoplatnosti rozsudku.

13h./ Súd prvej inštancie uznesením číslo konania 17C/60/07-344 zo dňa 23.11.2012 do konania pribral ako žalobcu v V. rade Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13.

13i./ Následne ďalším písomným podaním došlého súdu dňa 07.02.2013 č.l. 356 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadala o pribratie účastníkov do konania a to ako žalovaného s označením III. Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej Stráže, Šagátova ul. č. 1, Bratislava, ako IV. Ústav na výkon väzby, Cintorínska 3, Nitra a ako V. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov, Gucmanová 19/670, Leopoldov.

Súd prvej inštancie o predmetnom návrhu rozhodol následne uznesením 17C/60/07-379 zo dňa 12.07.2013, ktorým pripustil, aby do konania na strane žalovaných boli pribratí žalovaní III, IV a V.

13j./ Žalobca je v súčasnej dobe na základe právoplatného rozsudku vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave. Uvedenému výkonu trestu žalobcu predchádzalo niekoľko ročné väzobné stíhanie, a uvedený výkon väzby spolu s väzbou vykonávanou v Ústave na výkon väzby v Leopoldove predchádzal rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre, ktorý vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/1/05 uznal žalobcu vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1,2 písm. a)b) a j) Trestného zákona v znení zákona číslo 253/2011 Z.z. a z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b.) Trestného zákona, za čo mu bol rozsudkom zo dňa 17.01.2017 sp.zn. 1T/1/2005, v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.11.2007 sp.zn. 1To/12/2007 uložený súhrnný

trest odňatia slobody na doživotie v III. nápravno výchovnej skupine a zároveň bol žalobcovi uložený trest prepadnutia veci a trest prepadnutia majetku.

14./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona.

15./ Podľa § 11 Obč. zák., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

16./ Podľa § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby bolo dané primerané zadostučinenie.

17./ Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

18./ Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19./ Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

20./ Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

21./ Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

22./ Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

23./ Podľa § 132 ods. 3 CSP, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

24./ Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

25./ Podľa § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

26./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré proti strane výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

27./ Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

28./ Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len zákon č. 58/1969 Zb.), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len štátny orgán). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

29. / Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

30. / Podľa § 3 zákona č. 58/1969 Zb. ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

31./ Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. (účinného do 1.7.2004) štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnenia úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia.

32./ Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 58/1969 Zb. (účinného do 1.7.2004) zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

33./ Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

34./ Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka

35./ Na základe vykonaného dokazovania, ako aj z vyššie zisteného skutkového stavu, ako aj z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise mal súd prvej inštancie jednoznačne za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný a preto žalobu zamietol.

36./ Podľa poslednej úpravy v zmysle Uznesenia Okresného súdu v Nitre sp. zn. 17C/60/2007- 735, zo dňa 23.06.2016, predmetom sporu bolo (oproti žalobe došlej súdu dňa 10.12.2003, kde žalovaným obdobím bolo obdobie od 03.09.2001 - 27.09.2002, obdobie od 12.11.2002 - 15.11.2002, ako aj obdobie od 18.02.2003 - 13.05.2003 t.j. obdobie, kedy bol vo výkone väzby v ÚVV Nitra) žalované obdobie a to za čas od 03.09.2001 do 08.02.2006 a za toto obdobie sa žalobca domáhal ospravedlnenia zo strany žalovaných v 1. až 5. rade, že v tomto období od 3.9.2001 do 8.2.2006 (počas tohto obdobia bol už umiestnený aj v ÚVV Leopoldov), nemal zabezpečené dostatočné množstvo stravy, v dôsledku čoho dlhodobo trpel hladom v takej miere, že tento stav pociťoval a prežíval ako mučenie, strava mu bola podávaná spôsobom ponížujúcim ľudskú dôstojnosť a to bez príboru, v starých a špinavých nádobách, ktoré nezodpovedali požiadavkám z hľadiska hygieny, ochrany zdravia a ľudskej dôstojnosti, bol umiestnený v miestnosti/priestore s osobami, ktoré fajčili tabakové výrobky, v dôsledku čoho bol proti svojej vôli vystavovaný prostrediu poškodzujúcemu jeho zdravie, nebola mu poskytnutá adekvátna a potrebná zdravotná lekárska starostlivosť v súvislosti s liečbou zranení, ktoré mu boli spôsobené príslušníkmi policajného zboru počas zadržiavania dňa 1.9.2001, v období od 3.9.2001 do 8.2.2006, ku ktorému došlo tým, že mu v ÚVV Nitra bola na ruky bezdôvodne nasadzovaná škrtiaca reťaz, čo mu spôsobovalo fyzickú bolesť, zranenia a duševné utrpenie, bol umiestnený na celu v izolácii bez možnosti komunikácie s inými osobami, čo mu spôsobovalo psychické utrpenie, stavy úzkosti a poníženia.

Ďalej v období od 3.9.2001 do 8.2.2006, ku ktorému došlo tým, že bol opakovane viac krát disciplinárne potrestaný za previnenia, ktorých sa v skutočnosti nikdy nedopustil, ktorých spáchanie mu nikdy nebolo riadne preukázané, ako aj tým, že obvinenia zo spáchania disciplinárnych priestupkov neboli a nie sú pravdivé a tým, že mu bola odňatá možnosť spravodlivého prejednania týchto disciplinárnych obvinení a bola mu odňatá možnosť preskúmania rozhodnutí o týchto obvineniach a potrestaniach súdom, resp. iným nezávislým orgánom, za to, že v období od 3.9.2001 do 8.2.2006, ku ktorému došlo tým, že ÚVV Nitra ubytovával a umiestňoval na vychádzkach spoluobvinených S. D. a T. O. takým spôsobom, aby spolu mohli komunikovať a dohadovať sa na výpovediach proti jeho osobe, čím došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivé súdne konanie.

Ospravedlnenie za to, že v období od 3.9.2001 do 8.2.2006, ku ktorému došlo tým, že bol zo strany žalovaných v písomnostiach a dokumentoch, ktorými vybavovali jeho podnety, žiadosti a sťažnosti označovaný za klamára a podvodníka, otvorene bol obviňovaný z konania, ktoré je nedôstojné a nečestné a boli mu pripisované také vlastnosti a postoje, ktoré boli objektívne spôsobilé vystaviť ho poníženiu vo vlastných očiach a opovrhnutiu, poníženiu a výsmechu v očiach iných osôb. Ako aj za to, že v období od 3.9.2001 do 8.2.2006, ku ktorému došlo tým, že bol opakovane bezdôvodne verbálne a fyzicky napadnutý, boli mu spôsobené fyzické zranenia, bol vystavovaný poníženiu najmä tým že mu boli poškodzované jeho veci a majetok, bolo mu pluté do stravy, potraviny mu boli rozhadzované po zemi, musel celú noc spať pri zapálenom svetle, bol na ňom vykonávaný výcvik služobného psa, nebolo

mu umožnené obliecť si kabát na vychádzku v zime, čo malo za následok poškodenie jeho zdravia do tej miery, že močil krv, bol umiestnený po dobu 2 mesiacov v miestnosti slúžiacej na výkon samoväzby bez toho aby mu bol uložený akýkoľvek trest, bol mu odcudzovaný jeho majetok, najmä dôkazy týkajúce sa jeho obhajoby v trestných konaniach, a taktiež ako obvinený bol vo viacerých smeroch vystavený horšiemu zaobchádzaniu právoplatne odsúdená, čo mu spôsobovalo fyzické a psychické útrapy. Zároveň sa domáhal aj zaplataenia od žalovaných v 1., 2., 3., 4, a 5. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu vo výške 50.000,-€ z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a trovy konania, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

37./ Súd prvej inštancie skôr, než sa začal zaoberať uplatneným nárokom žalobcu, sa musel vysporiadať so vznesenými námietkami žalovaných a to so vznesenou námietkou nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaných, ako aj so vznesenou hmotnoprávnou námietkou.

38./ Predmetom sporu podľa poslednej úpravy bolo žalované obdobie a to obdobie za čas od 03.09.2001 do 08.02.2006, kedy podľa tvrdenia žalobcu došlo k porušeniu jeho práv a za toto obdobie sa žalobca domáhal ospravedlnenia zo strany žalovaných v 1. až 5. rade, že v danom období boli porušované jeho základné ľudské práva a zároveň sa domáhal majetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur z dôvodu, že Ústav na výkon väzby Nitra vydal nezákonné opatrenia, či už disciplinárne opatrenie, že bol umiestnený do cely predbežného zadržania, alebo že mu bola nedostatočne poskytnutá strava, ošetrovné, bolo porušené jeho listové tajomstvo, čím podľa neho došlo k porušeniu jeho osobných práv a mal za to, že daný nárok je nárok podľa § 11, § 13 ods. 1,2 a3 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zák. č. 58/1969 Zb.z..

39./ Podľa § 18 ods. 1 zákona číslo 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, štát zodpovedá za škodu spôsobenú v rámci plnení úloh štátnych orgánov a orgánov spoločenskej organizácie uvedených v § 1 ods. 1 nesprávnym úradným postupom tých, ktorí tieto úlohy plnia. Rovnako za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie, poprípade orgán spoločenskej organizácie pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli, zodpovedá štát. Pasívna legitímácia je hmotnoprávny inštitút, t. j. vecná legitímácia z hľadiska, či ten, proti komu je podaná žaloba, je podľa hmotného práva nositeľom tvrdených povinností vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobcom.

40./ Súd prvej inštancie konštatuje, že podľa § 27 ods. 1 zákona číslo 514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje doterajšími predpismi, z čoho vyplýva podľa § 27 ods. 2 zákona číslo 514/2003 Zz., že práve dôležitým kritériom pre rozlíšenie adekvátnej právnej úpravy, ktoré je potrebné aplikovať na konkrétny prípad je okamih spôsobenej škody t.j. kedy došlo ku škode. V danom spore ako to vyplýva z obsahu spisu a skutočností tvrdených žalobcom v rámci procesného útoku, ku vzniku škody došlo práve nesprávnym úradným postupom v čase, kedy bol vo výkone väzby v ÚVV Nitra a čo sa jednalo o obdobie, ktoré žalobca špecifikoval za čas od 03.09.2001 do 27.09.2002 od 12.11.2002 do 15.11.2002 a za čas od 18.02.2003 do 13.05.2003, pričom podľa neho ide o necelých 15 mesiacov, kedy bol v Ústave na výkon väzby Nitra, Cintorínska 3 a neskôr za obdobie od 3.9.2001 do 8.2.2006, kedy bol v to čase umiestnený aj ÚV Leopoldov a vzhľadom na špecifikovaný dátum, súd mal za to, že predmetný nárok podľa pôvodnej žaloby je potrebné posudzovať podľa práve zákona číslo 58/1969 Zb.

41./ Povinným subjektom zodpovednostného vzťahu podľa zák. č. 58/1969 Zb. je Slovenská republika, za ktorú konajú v občianskom súdnom konaní ústredné orgány uvedené v § 9 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. a pokiaľ podaná žaloba nie je proti štátu, ale proti inému subjektu, ktorý má právnu subjektivitu, ide o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie.

Súd vzhľadom na uplatnený nárok žalobcu posúdil, že ide o nárok uplatňovaný podľa zákona číslo 58/1969, vychádzajúc z podania žaloby, ako aj v žalobe špecifikovaného obdobia (03.09.2001 do 27.09.2002 od 12.11.2002 do 15.11.2002 a za čas od 18.02.2003 do 13.05.2003), pričom predmetný zákon je založený na tom, že, zodpovednosť za uvedenú škodu nesie štát (t.j. Slovenská republika), pretože činnosť štátnych orgánov je vykonávaná v mene štátu, pričom žalobca však túto skutočnosť

nepremietol do označenia účastníka na strane žalovaného, kde žaloval Ústav na výkon väzby Slovenská republika a až v roku 2008 svojim písomným podaním označil Slovenská republika Ministerstvo spravodlivosti, a keďže žalobca označil Ústav na výkon väzby odňatia slobody Nitra, tak vzhľadom na povahu uplatňovaného nároku vlastne žaloval subjekt, ktorý je bez vecnej pasívnej legitímácie v tomto konaní a teda ním tvrdený nárok na náhradu škody uplatňoval voči takému subjektu, ktorý za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom nenesie zodpovednosť, pretože táto prináleží štátu (Slovenská republika) a z uvedeného potom plynie, že v konaní je z hľadiska hmotnoprávneho pasívne legitimovaná Slovenská republika a nie žalobcom označený žalovaný vo svojom prvotnom návrhu, čiže žalobca svoj návrh uplatnený na súde dňa 10.12.2003 uplatnil voči pasívne nelegitimovanému subjektu a to aj napriek tomu, že svojim neskorším podaním a to zo dňa 03.01.2008 označil ako žalovaného 1/ Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, II., ktorý aj z tohto dôvodu vzniesol hmotnoprávnu námietku, ktorou sa súd prvej inštancie v ďalších bodoch aj zaoberal. Taktiež v predmetnom spore nie sú pasívne legitimovaní ani žalovaní označení ako žalovaný v III. rade Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej Stráže, Šagátova ul. č. 1, Bratislava, v IV. rade Ústav na výkon väzby, Cintorínska 3, Nitra a V. rade Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov, Gučmanová 19/670, Leopoldov, pričom o ich pripustení rozhodol súd Uznesením 17C/60/07-379 zo dňa 12.07.2013, ktorým pripustil, aby do konania na strane žalovaných boli pribratí žalovaní III, IV a V., ktorých žiadal pribrat' do konania postupne a to až 14.08.2012, žalobca argumentoval pribratím strán sporu z dôvodov, že vec postúpi na súd pre ľudské práva, a aby mu nebolo nič vytýkané, čiže z opatrnosti. Žalovaného Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, II. správne označil až svojim písomným podaním zo dňa 03.01.2008, avšak nenavrhol ho pripustiť na stranu žalovaného, no i napriek tomu, sudca, ktorému bola v tom čase vec pridelená s ním konal, ako zo stranou sporu.

42./ Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal aj nemajetkovej ujmy a to formou písomného ospravedlnenia zo strany žalovaných v 1. až 5. rade.

Súd prvej inštancie uvádza, že zák. č. 58/1969 umožňoval priznať poškodenému iba skutočnú škodu a nie aj náhradu nemajetkovej ujmy, teda morálnu ujmu, ako aj iné formy zadostučenia, (napríklad verejné ospravedlnenie, uverejnenie zrušujúceho rozsudku a stručného znenia odôvodnenia a podobne). Nemajetková ujma by mala zahŕňať ujmu spôsobenú poškodením občianskej cti, dobrej povesti v dôsledku morálneho utrpenia v prípade zadržania, väzby v súvislosti s trestným stíhaním.

Súd mal jednoznačne za preukázané, čo vyplýva aj z tvrdenia žalovaného v 1. až 5. rade, že žalobca predtým, ako podal žalobu na súd nepreukázal, že si podal žiadosť o predbežné prerokovanie svojho nároku v celkovej výške uplatnenej žalobou, preto mal súd za to, že si nesplnil povinnosť ustanovenú zákonom o predbežnom prerokovaní svojho nároku na náhradu škodu.

Súd prvej inštancie uvádza, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Obč. zákonníka je samostatným právnym prostriedkom ochrany fyzickej osoby.

Zák. č. 58/1969 Zb.z. neobsahuje definíciu pojmu škoda, preto sa musí vychádzať zo subsidiárneho použitia pojmu škoda v Občianskom zákonníku, a to na základe ustanovenia o subsidiarite Občianskeho zákonníka, ktorým je § 20 zák. č. 58/1969 Zb.

Následne podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Z uvedeného je preto nevyhnutné vyvodit', že Zák. č. 58/1969 Zb.z. nepozná náhradu nemajetkovej ujmy. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle tohto zákona vyplýva len v prípade nemajetkovej ujmy spôsobenej väzbou na základe rozhodnutia o vzatí do väzby, ak bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, a to výlučne z čl. 5 ods. 5 Dohovoru, čo v danom prípade sa nedá aplikovať na žalobcu a to z dôvodu, že žalobca bol v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1T/1/05 uznaný vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods.1,2 písm. a)b) a j) Trestného zákona v znení zákona číslo 253/2011 Z.z. a z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. b.) Trestného zákona, za čo mu bol rozsudkom zo dňa 17.01.2017 sp. zn. 1T/1/2005, v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.11.2007 sp. zn. 1To/12/2007 uložený súhrnný trest odňatia slobody na doživotie v III. nápravno výchovnej skupine a zároveň bol žalobcovi uložený trest prepadnutia veci a trest prepadnutia majetku, čiže u žalobcu nedošlo k nezákonnému pozbaveniu osobnej slobody, a v tejto časti uplatneného nároku mal súd za preukázané, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu voči žalovaným nemožno uplatniť.

O tom, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nemožno uplatniť podľa zák. č. 58/1969 Zb., avšak ani podľa Dohovoru vyslovil Najvyšší súd SR rozsudkom č. I3/2009 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a v rozhodnutí súdov SR (sp. zn. 4Cdo/177/2005 zo dňa 31. 05. 2007.)

43./ Z doposiaľ vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že žaloba zo strany žalobcu podaná na súd 10.12.2003 voči žalovanému, bola podaná voči nesprávne označenému subjektu, čiže žaloval subjekt bez vecnej pasívnej legitímácie, teda ním tvrdený nárok uplatňoval voči takému subjektu, ktorý za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona číslo 58/1969 Zb.z. nenesie zodpovednosť, pretože ako súd už vyššie konštatoval (odôvodnenie rozsudku bod 39.až 41), táto zodpovednosť prináleží len štátu - Slovenskej republike a pasívnu legitímáciu v predmetnej veci nenapravil ani tým, že v ďalšom svojom podaní adresovanému súdu zo dňa 03.01.2008 už označil ako žalovaného v 1. rade Slovenská republika Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava II, pričom predmetným podaním nepožiadaval o príbratie tohto subjektu na stranu žalovaného ani z ďalších podaní došlých na súd dňa 14.08.2012 (č.l.337) a následne dňa 07.02.2013 (č.l pre.356) to nevyplývalo, čiže nedošlo k správne označeniu žalovaných, čiže opäť označil pasívne nelegitímované subjekty v danom spore, čo namietali aj žalovaní, ktorých argumentácia v tomto prípade bola dôvodná a ktorí zároveň namietali aj premlčanie uplatneného nároku.

Čo sa týka vznesenej hmotnoprávnej námietky žalovaných, súd má za to, že táto námietka bola vznesená dôvodne a to voči žalovanému 1/ Slovenská republika Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava II, ktorý síce po takomto označení by mal pasívnu legitímáciu, avšak od podania návrhu v roku 2003 uplynulo viac ako 5 rokov (rok 2008 kedy ho žalobca označil vo svojom podaní ako žalovanú stranu pričom o jeho príbratí nepožiadaval), pričom počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. V danom prípade, premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, pričom za zásah do osobnostných práv žalobcu došlo vzatím do väzby, a podľa tvrdenia žalobcu aj počas jeho umiestnenie v ÚVV Nitra a ÚVV Leopoldov (čo boli podľa žalobcu roky 2001 až 2006) a od tohto obdobia začala plynúť trojročná premlčacia doba, čiže ani žalobcom uplatnená zmena na strane žalovaných nespôsobilá, že predmetný žalobný návrh bol z jeho strany podaný v lehote a preto mal za to, že žalobu je potrebné ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť bez toho, aby sa súd v predmetnej veci zaoberal samotným meritom veci.

44./ Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

45./ Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46./ Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47./ Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní boli v konaní úspešní v celom rozsahu, súd žalovanému v 1/ a 5/ rade priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a žalovanému v 2/, 3/ a 4/ rade náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnili.

48./ O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania ä § 365 ods. 3 CSP) .